

Afslutning af Jernbanebogne paa de egentlige Stationsspor bør derimod alene foretages af Stationspersonalet eller under dets Kontrol. I Overensstemmelse hermed er Paragraffens 1ste Stykke affattet.

Til § 12.

Maksimum for Størrelsen af Bøder, der kunne idømmes for Overtrædelser af de i de foregaaende Paragraffer omhandlede Forbud m. v., er foreslaaet fastsat til 200 Kr., medens der i Henhold til Frd. af 1847 for Overtrædelser af denne Art i det højeste vil kunne idømmes en Mulkt af 32 Kr.; da dette Maksimum er meget lille i Sammenligning med Straffebestemmelserne i andre Love af beslægtet Indhold, kan der formentlig ingen Betænelighed være ved den foreslaaede Maksimalgrænse. Efter nysnævnte Forordnings § 10, 2det Stykke, tilfaldt Bøderne Fattigkassen, men efter at denne Bestemmelse er ophævet ved Straffelovens § 309, tilfalde Bøderne nu i Henhold til Pl. af 19de Februar 1819 vedkommende Jurisdiktions Politikasse. Da det imidlertid synes naturligere, at de paagældende Beløb tilfalde en af de Statsbanedriften vedrørende Kasser med human Formaal, er det foreslaaet, at Bøderne skulle tilfalde de for Statsbanedriftens Personale oprettede Sygekasser efter nærmere Bestemmelse af Ministeren for offentlige Arbejder.

I Frd. af 1847 §§ 6 og 7 er fastsat Bøder af bestemt Størrelse for visse hyppigt forekommende Forseelser. En saadan Sikring af Bødernes Størrelse er en nødvendig Forudsætning for den Jernbanepersonalet ved Frd.s § 9 hjemlede Ret til at affordre vedkommende Mulkt for visse Overtrædelser. Denne Besøjlse foreslaas i Henhold til § 13 i det foreliggende Udkast vedblivende tillagt Personalet, hvorfor man har foreslaaet, at det overlades til Ministeren for offentlige Arbejder at fastsætte Størrelsen af Bøderne for disse Forseelser, hvilket synes at være uden Betænelighed, naar Maksimum ikke gaar ud over 30 Kr.

Til § 13.

Bestemmelserne heri stemme i det væsentlige overens med Frd. 1847 § 9.

Til § 14.

Forsætlig Udelæggelse eller Bestadigelse af Statsbanedriftens Gjenstande m. v. kan ofte ske under saadanne Omstændigheder, at Betingelserne for, at Sagen kan gøres til Genstand for offentlig Raatale efter Straffelovens § 296, ikke ere til Stede; da dette ikke kan anses for heldigt, har man foreslaaet, at Forseelser af den ommeldte Art, naar anden Straf ikke er forskyldt efter den almindelige Lovgivning, medføre Bødeansvar efter Lovforslagets § 12 og altsaa altid blive offentlig Raatale undergivne.

Af praktiske Grunde har man foreslaaet, at Ministeren for offentlige Arbejder benyttes til med bindende Virkning — altsaa ogsaa overfor Domstolene — at fastsætte Normalpriser for mindre Bestadigelser af Materiellet m. v. Det kan med Sikkerhed forudsættes, at mange Retssager ville kunne undgaas, naar Erstatningens Størrelse saaledes forud er fastslaaet, og naar Maksimum er fastsat til 50 Kr., synes der ikke at kunne rejses Betæneligheder af Betydning mod denne Bestemmelse. En lignende Ordning bestaar forøvrigt allerede nu, idet der af Statsbanestyrelsen er udfærdiget Prislister, i hvilke der særlig til Brug for Stationerne overfor Publikum er fastsat Erstatninger af bestemt Størrelse for forskellige i den daglige Drift mere eller mindre hyppigt forekommende Bestadigelser, og i Almindelighed have de paagældende uden Vægning betalt de fastsatte Erstatningsbeløb. Af praktiske Grunde vil det ligeledes være meget ønskeligt, at der kan foretages Udpanning for saadanne Erstatningsbeløb, og der synes heller ikke at kunne være nogen Betænelighed herved, naar Retten til at foretage Udpanning, som foreslaaet, er betinget af, at vedkommende selv har anerkendt sin Forpligtelse til at erstatte det paagældende Beløb.

Til § 19.

Da de nuværende Opflag ved Overførser o. lign. henviser til Forordningen af 5te Maj 1847, vil det være nødvendigt, at der anstafes og anbringes nye Adbarjels-tabler; da dette vil medtage nogen Tid, har man foreslaaet, at Loven først træder i Kraft den 1ste Oktober 1896.